

URBÁN JÁNOS KÉT VERSE

SOKHANGÚ IDŐSZAK

Lettél végig önmagad,
vagy a legártatlanabb,
ne tagadd a veszélyt,
tőled nem veszi el
a lopakodó alkonyat
a némán hanyatló fényt.

Megváltott hatalmad,
egyedül vagy magad,
nem irigyelhetnek
áttetsző árnyak,
nem kísértenek meg
hősök, megszállottak.

A sokhangú időszak,
teremtett csodák
nem osztozkodnak,
a jóság meztírláb van,
kalapjával kéreget
az örökkévalóságban.

Megmaradni az eleven
ellentétek között,
a számonkérő időkben
az igazság elidőzött,
kegyelemmel, bölcsen
égzengéssel köszönt.

ŐRIZD EMLÉKEDET

Életem tizenkét hónapja,
te vagy az első,
Veronika,
krisztusi keszkenőd
ne terítsd
arcomra,
ne lássák, vérezik
a pogány
haramia,
ne maradjon
megbélyegzett
arcvonásom másra,
őrizd emlékeidet
a titkos találkákra,
s éljed hallgatag,
ami nevedben
megfogant,
a csodát váltó
pillanatban
kimondhatatlan.